

Срещу Никулденъ свети Никола изпратилъ красивата червеноперка да търси най-стария рибаръ отъ цѣлото крайбрѣжие.

— Веднага ми го доведи! — заповѣдалъ покровительтъ на морето.

Тръгнала червеноперката да търси най-стария рибаръ. Взираше се покрай брѣга, разпитвала.

Една мъничка, пѣстра рибка излѣзла надъ водата и се обадила:

— Азъ знамъ, кжде живѣе този рибаръ!

— Моля ти се, покажи ми! — примолила ѝ се червеноперката.

— Кждето видишъ край брѣга рибарска колиба съ най-много намѣтани рибарски мрежи, тамъ ще почукашъ.

И наистина, червеноперката скоро зърнала презъ студената

мъгла една схлупена рибарска колиба съ много рибарски мрежи, нависнали по стенитѣ. Почукала на вратичката.

Стариятъ рибаръ едва я позналъ съ слабитѣ си очи:

— Какво има, червеноперке?

— Свети Никола ме изпрати да те намѣря и заведе веднага при него, — рекла му тя.

— Да вървимъ, щомъ е така, — рекълъ рибарътъ и приготовилъ мрежитѣ си. Качвай се на лодката, палавнице!

Стигнали.

— Изпратилъ си да ме викатъ, всемогъщи повелителю на моретата! — казалъ смиренно старецътъ и се поклонилъ дълбоко.

— За утре искамъ отъ тебе пълна мрежа съ едра риба. Курбанъ ще правя, хубава риба искамъ да сложа предъ гоститѣ на трапезата! — казалъ му